

give følgende Tal — de ere ansatte i Frances for Sammenligningens Skyld —: I Preussen bevilges der pr. 1,000 Indbyggere 452 Frances, i Württemberg 355, i Sachsen 311, i Frankrig 310, i Baden 275, i Baiern 257, i Østerrig 249, i Belgien 195, i Danmark, naar jeg tager Alt med, 184 Frances. Vi ere altsaa paa det laveste Tal, som nogen Stat er paa af dem, der her er Tale om, og jeg kan ikke undlade at fremhæve, hvad alle de Herrer ville vide, at vi ere det eneste af disse Lande, hvor Agerbruget er Hovednæringen. (Vojfen: Det er maaste netop Grunden!) Ja, Enhver kan jo have sine Grunde, jeg misunder ikke de Herrer deres! Naar man vil vide, hvorledes Landbruget i det Hele nu har udviklet sig, og hvorledes det staar i dette Øieblik, maa man, forekommer det mig, nødvendigvis se paa, hvilken Gang det har taget i den sidste Periode, som danner en passende affluttet Periode, og det er Perioden fra 1864 indtil nu. 1864, hvor Monarchiet gik bort og Kongeriget blev tilbage, danner et Mærkeaar i saa mange Henseender og gjør det ogsaa i Landbruget, og det gjør det naturligt og teknisk af den Grund, at Tabellerne og andre Opgivelser begynde først fra denne Tid for Kongeriget specielt. — Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i 1864 havde vi den største Kornudførsel, vi have haft i de 14 Aar, eller omtrent den største; thi der er et Aar senere, der kommer lidt højere. Vi havde i 1864 en Udførsel af 3,682,252 Tdr. I 1871—72 havde vi noget lignende, men i hele denne Periode af 14 Aar har Gjennemsnittet af uformålet Korn været over 2 Mill., og af formalet 350,000 Tdr., altsaa Gjennemsnittet 2,350,000 Tdr.; medens vi i 1864 vare ikke saa lidt højere oppe. Vi kunne altsaa ikke sige, at vor Kornudførsel er tiltagen. Ærterimod! Der er endog saa et Par Aar, nemlig 1876 og 77, navnlig det ene Aar, hvor den egentlig har været lig 0; der har ganske vist været Udførsel, men naar man tager Maisindførselen med, maa Eksporten blive minus. Hvis vi altsaa kun havde haft disse Tal at holde os til, kunde vi ikke sige, at vi have haft en lykkelig Udvikling af Landbruget i de 14 Aar, men heldigvis er det ikke saaledes. Der ogsaa andre Ting, der komme i Betragtning. Udførslen af Heste har varieret noget, men er dog temmelig konstant og kan anslaaes til 7,000 Stkr. om Aaret. Nu kommer jeg til nogle Positioner, hvor Stigningen er af stor Interesse, og jeg tager dem derfor i 2 Portioner, nemlig de første 7 Aar fra 1864 til 1871 og de sidste 7 Aar fra 1871 til 1878, idet man derved bedst vil se, hvorledes Stigningen kommer, og hvilken Betydning den har. Naar jeg altsaa kommer til Hornkvæg, saa have vi i Aarene fra 1864—71 udført 37,000 Stykker om Aaret, og fra 1871 til 78: 70,000 Stykker om Aaret. De Herrer ville altsaa se, at vi ere meget nær ved en Dou-

blering. Om Aar gjælder noget lignende, Talene har jeg ikke faaet frem. Der er et andet Dyr, med Hensyn til hvilket det gjælder i endnu højere Grad, det er Svin. Jeg har taget Svin og Flæsk under Et, reduceret Flæsk til Svin og sat 140 Pund Flæsk til et Svin. Det er lettere, og det er ikke saa besværligt for dem, der skulle høre derpaa, og i Realiteten er det ganske lige, jeg tror ogsaa, det er en passende Reduktion. Jeg nævner altsaa Svin og Flæsk under Et som Svin. I de første 7 Aar fra 1864—71 have vi udført 96,000 Stykker, og i de sidste 7 Aar over 200,000 Stykker om Aaret; der er altsaa en Doublering. Jeg kommer nu til den største og vigtigste Vare, for hvilken Stillingen er glædeligt og gunstigt, det er Smør. Vor Eksport deraf har de første 7 Aar, jeg har nævnt, været 40,000 Tdr. om Aaret, og i de sidste 7 Aar 96,000 Tdr. om Aaret. Vi ere altsaa der ikke blot ved Tallet 2, men meget nær ved Tallet 2½. Naar man sammenholder dette med Kornudførselen, saa maa man komme til Erkjendelse af, at Resultatet er glædeligt, og jeg kan tilføje, man maa komme til Erkjendelse af, at Grundlaget er sundt, og det er det, hvorpaa det lige saa meget kommer an. Det vil nemlig være de Herrer klart, at det, at udføre Korn, kan være meget rart for Pengepungen, men det er ikke altid det, der baader Agerbruget bedst. Kan man fortære en Del af Kornet herhjemme og omsætte det i Form af Kjød, Flæsk og Smør, saa er det naturligvis gunstigere for den fremtidige Produktion, idet Affaldet bliver tilstede, og det er det, vi have gjort. Ingenlunde at det skulde være Meningen, at Kornudførselen skulde ophøre i Fremtiden, det tror jeg ingenlunde bør ske. Det har været Tilfældet i disse Par mindre heldige Aar; men vi holde den nok, og vi kunne ogsaa til Foder bruge en Del lettere og billigere Ting istedetfor Korn. Men i det Hele og Store vil det ikke kunne negtes, at Fremgangen paa Dyr og dyriske Produkter er meget betydelig, og det er meget glædeligt og økonomisk rigtigt. Ved Kornavlens skal jeg ikke videre dvæle; men jeg maa dog med Fare for at trætte de Herrer, tillade mig angaaende det store Overflud af Kvæg og specielt Smør, at komme lidt nærmere ind paa Agerbruksforholdene. Kvægdudførselen var i de første Aar 37,000, nu er den 70,000 Stkr. Naar jeg skal sige, hvad disse Tal populært betyde, saa betyde de, at vi have holdt den Udførsel, som vi i mange Aar ogsaa tidligere have haft over Grænsens Syd paa, og vi have faaet en lige saa stor direkte Udførsel til Storbritannien. Den sidste Del er den heldigste for Landet, thi det er væsentlig bedre fedede Dyr, som udføres dertil, og vi have altsaa ved Fedningen dels et betydeligt direkte økonomisk Udbytte, og dels maa den økonomiske Betydning, Fedningen har for Agerbruget, her i høi Grad komme i Betragtning. Selv-